

РЕШЕНИЕ

№ 232

гр. ***, 14октомври 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - ***, в открито съдебно заседание, на осемнадесети септември две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И.И. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - ***, прокурор ***, като разгледа докладваното от съдия КТАХД №227 по описа на съда за 2013 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 14, ал. 3, изр. последно от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ).

Образувано е по касационна жалба от Общинска служба по земеделие (ОСЗ) - *** против решение №5 от 23.05.2013 г. на Районен съд - ***, постановено по адм. гр. д. №4909 по описа на съда за 2012 г. С атакуваното решение е прогласено за нищожно решение №323 от 28.04.2000 г. на Поземлена комисия (ПК) - *** (сега Общинска служба по земеделие (ОСЗ) - ***), с което е отказано да бъде признато правото на собственост върху отнети гори и земи от горския фонд по заявление вх.№307 от 04.03.1999 г. от *** по отношение на целия имот №1 от заявлението - широколистна гора с обща площ 1329.00 дка, находящ се в местността „*** и др.“.

В касационната жалба се съдържат оплаквания във връзка с нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост при постановяване на първоинстанционния съдебен акт. Жалбоподателят навежда доводи за неправилност на изводите на първата съдебна инстанция предвид представен по делото оригинал на протоколно решение №323 от 28.04.1999 г. на ПК - ***, който е подписан от всички членове на комисията и официален документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, издаден от компетентен орган и в законово установената форма по реда, предвиден в закона. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция, както и по същество да отхвърли искането за прогласяване на нищожност на решението на ПК - *** (сега ОСЗ - ***), предвид правилност и законосъобразност на същото. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по жалбата – *** пред съда се представлява от адв. ***, която възразява срещу жалбата и моли решението на първата съдебна инстанция да бъде оставено в сила.

Окръжна прокуратура – *** дава заключение, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно и жалбата следва да бъде уважена.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административното производство. Пред касационния съд страните не са представили писмени доказателства във връзка с посочените касационни основания за обжалване.

Административен съд – ***, като прецени събраните по делото доказателства и съобрази сочените касационни основания, съобразявайки и нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Производството пред районния съд е образувано по повод жалба, подадена ***, с. *** с искане за прогласяване на нищожност на решение №323 от 28.04.2000 г. от на Поземлена комисия (ПК) – *** (сега ОСЗ – ***), постановено по заявление с вх. №307 от 04.03.1999 г. за признаване и възстановяване правото на собственост върху отнети гори и земи от горския фонд по Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд (ЗВSVGЗГФ) поради посочени от жалбоподателя факт на издаването му от ненадлежен състав на комисията съгласно чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ (ред. към датата на постановяване на решението), както и поради липса в решението на подпис на главния секретар на ПК – ***, съобразно правилото на чл. 15, ал. 2, т. 6 от ЗАП (отм.) С посоченото решение ПК – *** е отказала да „признае“ правото на собственост“ върху целия имот с №1 от заявлението – широколистна гора с площ от 1329 дка поради липса на доказателства.

С решение №5 от 23.05.2013 г. постановено по гр. д. №4909 по описа на съда за 2012 г. Районен съд – ***, след проведено съдебно следствие и на основание съвкупния доказателствен материал приел, че атакуваният пред него административен акт е нищожен с мотив, че същият не съдържа необходимите подписи на посочените към онзи момент в ЗАП (приложим поради липса на уредба в специалните ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ) членове на колегиалния административен орган – в случая членове на комисията, а именно председател и секретар. Представеният пред съда и посочен като оригинал на решението на ПК – *** (сега ОСЗ – ***) документ, подписан от всички членове на ПК – ***, районният съд не е приел за първообраз, като се е мотивирал, че не е възможно да съществуват два оригинала, единият от които да е без необходимите подписи, като се вземе предвид факта на наличие на заверен по надлежния ред препис на същото това неподписано решение на ПК – ***, издаден за заявителя по преписката.

Решението на Районен съд – *** да прогласи нищожността на оспорения пред него административен акт е правилно. Според настоящия съдебен състав при постановяване на първоинстанционния съдебен акт не са допуснати нарушения, които да съставляват касационни основания за неговата отмяна.

Споделя се преценката на първата съдебна инстанция приела за валиден и относим във връзка със спора препис на решението

ПК - ***, представен от заявителя по преписката. Не се приемат оплакванията на жалбоподателя във връзка с липса на представен оригинал на именно този вариант на решението на ПК - ***. Настоящият съд намира, че заявителят по преписката не е в състояние да се снабди с такъв. Именно ОСЗ - *** е страната, от която изхожда представения по делото официален заверен препис, установен като такъв и посредством свидетелските показания на Евдокия Гълъбова - председател на ПК - *** към онзи момент и издала оспорвания официален препис. По отношение на представения по делото, сочен от ОСЗ - *** за оригинал на процесното решение, районният съд е направил заключение, че в същия са налице всички необходими подписи, но липсва печат на институцията, което съда е преценил като достатъчно основание да се придаде тежест на представения във връзка със спора заверен официален препис с изх. №715 на ПК - *** от 03.11.2000 г. Като се вземе предвид и факта на появата на втори „оригинал“ на решение №323 от 28.04.2000 г. на ПК - *** едва към момента на отправяне на искането до съда за прогласяване на неговата нищожност, то мотивите на първата съдебна инстанция да откаже да признае неговото съществуване в правния мир и да се произнася във връзка с неговата действителност, се споделят напълно от касационния съд.

Предвид горните изводи споделя се преценката на районния съдия, че са налице основания за прогласяване нищожността на атакувания пред него административен акт. В действащото българско законодателство няма легално определение на понятието нищожен административен акт, но законодателят е приел критериите за законосъобразност на административните актове. Степента на нарушаване на тези критерии определя и в каква степен актовете могат да бъдат незаконосъобразни, съответно унищожаеми или нищожни. За да е законосъобразен един акт, той трябва да е бил издаден от компетентен орган, в необходимата форма, в проведена законосъобразна процедура, съобразен с материалния закон и съответен на целта на закона. Процесното решение на ПК - *** е издадено на дата 28.04.2000 г. при действието на ЗСПЗЗ в ред. му от ДВ бр. бр. 34 от 25.04.2000 г. и ППЗСПЗЗ в ред. му от ДВ бр. 113 от 28.12.1999 г. Атакуваното пред първа съдебна инстанция решение е издадено от ПК - ***, чийто състав с оглед разпоредбата на чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ в редакцията му към момента на постановяване на решението е следвало да се състои от председател, заместник-председател - инженер по горско стопанство, или техник по специалността "Горско и ловно стопанство", секретар и четен брой членове. Компетентна да издаде процесното решение е била ПК - ***, действаща като колективен административен орган, съгласно нормата на чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Тъй като обаче в посочения нормативен акт, както и в ЗСПЗЗ към този момент не се съдържа регламент кой следва да подписва решенията на ПК, приложима е била общата разпоредба на чл. 15, ал. 2 от Закона за административното производство (ЗАП) (отм.), която изисква като условие за действителността на административния акт, издаден от колективен административен орган, наличие на положени на подписи от неговия председател и секретар. В приетото от първа съдебна инстанция за официален препис на оригинал на решение №323 от 28.04.2000 г. от на ПК - *** (сега ОСЗ - ***) , постановено по заявление с вх. №307 от 04.03.1999

г. не съдържа подпис на секретар на ПК. Следователно същото е нищожно, тъй като не съдържа изискуем реквизит по чл. 15 от ЗАП, а именно подписи на посочените овластени лица, а оттам – не е налице изискуемата по закон форма на административния акт.

При постановяване на настоящото решение ще следва да се коригира пропуск в диспозитива на решението на първата съдебна инстанция. При своето произнасяне районният съдия не е съобразил разпоредбите на АПК, а именно: чл. 172 ал. 2 АПК – „Съдът може да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването, като съответно чл. 173 ал. 2 от АПК указва, че „извън случаите по ал. 1, както и когато актът е нищожен поради некомпетентност или естеството му не позволява решаването на въпроса по същество, съдът изпраща преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона“. Районен съд – *** не е сторил това и не е дал указания, поради което ще следва решението да бъде коригирано с диспозитив за изпращане на преписката по заявление вх. №307 от 04.03.1999 г. от ***, с. *** на ОСЗ – *** за ново произнасяне посредством провеждане на законосъобразна реституционна процедура, при съобразяване с доказателствата, представени във връзка с исканата реституция, с приложимия материален закон към момента на депозиране на заявлението и с административен акт, годен да породи валидно правно действие.

Мотивиран така и на основание чл. 221 ал. 2 АПК, Административен съд – ***, касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №5 от 23.05.2013 г. на Районен съд – ***, постановено по адм. гр. д. №4909 по описа на съда за 2012 г., с което е прогласено за нищожно решение №323 от 28.04.2000 г. на Поземлена комисия – *** (сега ОСЗ – ***).

ИЗПРАЩА преписката на Общинска служба по земеделие – *** за ново произнасяне по заявление вх. №307 от 04.03.1999 г. от *** за възстановяване правото на собственост върху отнети гори и земи от горския фонд при съобразяване с указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.